

228

1775/XI/14
χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 103v

Απόφαση οριστική. Παρακαταδήκη προσωπικών και προικών πραγμάτων. Δικαίωμα επισχέσεως. Δέσμευση της παρακαταδήκης από τον καταδέτη σε τοπικό δικαστή. Χρεωστική ομολογία. Αναρμοδιότητα του Κριτηρίου.

// 1775 νοεμβρίου 14.

^{2/} Ἡλδεν ὁ Σορμπάν(ος) ποτὲ Κοντραμάτζ Κνέχτ (εἰ)ς Ροντε Τούρνου καὶ ἔκραξεν τὸν ^{3/} Δημήτριον Κόσμα (εἰ)ς τὴν κρίσιν καὶ ζητᾶ διὰ μία κασέλαν μὲ φορεματικὰ ^{4/} ὥποῦ ἄφησεν ἡ γυναικατου (εἰ)ς τὸν αὐτὸν Δημήτριον Κόσμα νὰ τοῦ δοδῆ [όπι]^{5/} σω ὅτι αὐτὸς ἔχ(ει) παιδιὰ ἀνήλικα καὶ νὰ τὰ πουλίσῃ διὰ νὰ τὰ δρέψ(ει). καὶ ρότώντας [τὸν] ^{6/} αὐτὸν Δημήτριον Κόσμα εύγάξ(ει) μίαν ὁμολογίαν διὰ F 76 "52 ἀπὸ τοὺς 1774 ^{7/} ὥποῦ τοῦ χρεωστᾶ αὐτὸς καὶ ἡ γυναικατου. καὶ ὅτι ὁ ἴδιος Κόσμας ὤντας (εἰ)τον νὰ εῦγη δ[ιὰ] ^{8/} τὴν Βλαχίαν<.> δίχως τὴν (εἰ)δισιν τοῦ ἀνδρὸς της ἐπῆρεν καὶ τὰ ἀληκότισεν {ἀπὸ}<εἰς> τὸν ξουδέτζον<.>^{9/} ὅδεν ἡμ(εῖ)ς δίχως νὰ βάλομ(εν) χέρι (εἰ)ς τὴν λάδαν. μὲ τὸ νὰ (εἰ)ναι πράγματα φορεματικὰ] ^{10/} καὶ ἄλλα ώς λέγ(ει) ἡ γυναικα προίκατης, καὶ μὲ τὸ νὰ τὰ ἀληκότισεν (εἰ)ς τὸν ξουδέτζον καὶ μὲ ^{11/} τὸ νὰ τοῦ χρεωστᾶ ὁ Σορ<μ>πάνος τοῦ Δημήτρη, πρέπ(ει) ὁ Δημήτρης νὰ τὸν ξιτίσῃ (εἰ)ς τὸν ξουδέτζον ^{12/} καὶ ἐκ(εῖ) νὰ τοῦ γένη κρίσις καὶ ἔστω (εἰ)ς ἔνδ(ει)ξιν.

^{13-17/} δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστῶς *mp*, Ιωάννης τζήνγγ(ού) *mpw*. Κόνσταντήνος. Αρπασίς *mp*, Γεώργιος Ιωάνν(ου) μάρκ(ου) *mpio*, Ιωάννης Ιωάννου μάρκ(ου) καπετάνος *mpio*.

στ. 1-5 Αγωγή Ρουμάνου κατά μέλους της Κ για την απόδοση πραγμάτων, που είχε παρακαταδέσει η σύζυγός του, ώστε να εξασφαλίσει τη διατροφή των παιδιών του.

στ. 5-8 Ο εναγόμενος προβάλλει δικαίωμα επισχέσεως¹ επί της παρακαταδήκης, ζητώντας την εξόφληση χρεωστικής ομολογίας του ενάγοντος και της συζύγου του προς αυτόν². Προβάλλει επίσης, ότι η σύζυγος του ενάγοντος είχε δεσμεύσει την παρακαταδήκη χωρίς να τον ενημερώσει προηγουμένως. Επομένως, δεν μπορούσε να διεκδικήσει τα πράγματα για κανένα λόγο, μέχρι την επιστροφή του δεματοφύλακα από το εμπορικό ταξίδι.

στ. 9-12 Το Κριτήριο δεν προβαίνει σε εκτίμηση του περιεχομένου της κασέλας και δεν εκδικάζει κατ' ουσίαν την υπόθεση, επειδή η παρακα-

αδήκη αποτελείται από ατομικό ρουχισμό και προικώα αντικείμενα της συζύγου του ενάγοντος³. Το Κριτήριο κηρύσσει εαυτό αναρμόδιο για την εξόφληση της χρεωστικής ομολογίας του ενάγοντος και της συζύγου του και συνιστά στον εναγόμενο να προσφύγει στον αρμόδιο για τον ενάγοντα τοπικό δικαστή. Επομένως, δα πρέπει και ο ενάγων και ο εναγόμενος να προσφύγουν σε αυτόν για να ικανοποιηθούν οι αξιώσεις τους: Ο μεν ενάγων για την άρση του οπρίσματος, ο δε εναγόμενος για την εξόφληση της χρεωστικής ομολογίας.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 188 (δ'), 200.
2. Βλ. ὥ.π., σ. 199 (ιη').
3. Τα προικά μπορούσαν να εκποιηθούν, μόνον όμως για τα χρέη της γυναικας· πρβλ. και Νομικόν Δ' § 43. Για τον ατομικό ρουχισμό κλπ. «τζάβαλα», βλ. ὥ.π., σσ. 204, 205.

229

1776/I/18
χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 103v

Απόφαση προδικαστική. Απαίτηση δεδουλευμένων. Επίσχεση μισδού από τον εργοδότη. Άδεια του Κριτηρίου να παραστεί ο εναγόμενος σε τοπικό δικαστήριο ως διάδικος. Οικονομία της δίκης.

^{18/}

1776 Ιουναρίου 18 Σιγπίνι

^{19/} Ηλίας^{20/} δεν ὁ Τρίτερος Γγιόργι απὸ Φαγαράσι καὶ ἐπρ<ο>τοστολοῖσεν ζητῶντας ἀπὸ τὸν ^{21/} Καλοκυρίτζην τὴν ρόγαν τῆς δυγατρὸς του ὅποῦ ἐδούλευσεν (εἰ)ς τὴν ἀφεντιὰν του μῆνας ^{22/} 6 (εἰ)ς τοὺς 1767 καὶ μετὸν τὰ ἔτυχεν νὰ ὑπανδρευδῇ εὐγένωντας τὸ ριζικὸν της τὴν ἐξή^{23/} τησεν νὰ πηγένῃ καὶ ὡς λέγ(ει) τὴν ἐπῆγεν ἡ ἀρχόντισα τοῦ κὺρ Καλοκυρίτζη καὶ ἐμ(ει)νεν ἐ[κ(εῖ)] ^{24/} μὲ τὸ καὶ νὰ ἀρώστησεν. πλὴν ὁ κὺρ Κυρήτζης λέγ(ει) ὅτι δὲν ἐδούλευσεν 6 μῆνας ἀλλὰ ὀ[λι]γότερον καὶ ὅτι δὲν δυμάτε καλὰ μὲ τὸ νὰ (εἰ)ναι καιρὸς ἀρκετὸς ἀπερασμ(έν)ος καὶ μὲ [τὸ] ^{25/} νὰ τοῦ ἐχάδηκαν καὶ μερικὰ (εἰ)δίσματα τὰ ζητᾶ ἀπὸ τὴν δουλεύτραν. καὶ ἔστωντας καὶ νὰ μ[ὴν]
^{26/} (εἰ)ναι ἡ κόρη τοῦ ἄνωδεν παρὼν, ἀποφασίσθ(ει) καὶ μὲ τὸ δέλημα τοῦ Καλοκυρίτζη ὅτι ^{27/} πηγενάμ(εν)ος (εἰ)ς Φαγαράσιον δέλ(ει) σταδῆ (εἰ)ς τὸ ἐκ(εῖ) κριτήριον παρὼν καὶ ἡ δουλεύτρα του. ^{28/} Καὶ οὕτως δίδωμ(εν) τὸ δέλημα νὰ ἡμπορέσῃ νὰ σταδῆ ἐκ(εῖ) (εἰ)ς τὸ κριτήριον. ^{29/} Καὶ ἔστω 1776.
^{30-31/} δωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστῶς πρ. Μανικάτης Σαφράν(ος) προ,
Γεώργιος Ιωάνν(ου) μάρκ(ου) πριο.

